

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl soudcem JUDr. Petrem Kovaničem ve věci

žalobce: **Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**,
IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

proti

žalovaným: 1. **M. Ch.**, narozený XXXX
bytem XXXX, XXXX
2. **L. Ch.**, narozená XXXX
bytem XXXX, XXXX
3. **J. Ch.**, narozený XXXX
bytem XXXX, XXXX
4. **M. Ch.**, narozený XXXX
bytem XXXX, XXXX
všichni zastoupeni advokátem JUDr. Jaromírem Josefem
sídlem Velkomoravská 378/1, 695 01 Hodonín

**o zaplacení směnečné pohledávky 17 050 552 Kč s dalšími postižnými právy
o žalobě pro zmatečnost podané žalovanými č. 1 a č. 4 proti usnesení Vrchního soudu
v Olomouci ze dne 7. 5. 2019 č. j. 4 Cmo 61/2019-78**

takto:

- I. Žaloba pro zmatečnost dle ustanovení § 229 odst. 4 ze dne 12. 8. 2019 proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7. 5. 2019 č. j. 4 Cmo 61/2019-78 se zamítá.
- II. Žalovaní č. 1 a č. 4 jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení 1 705 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Ve své žalobě pro zmatečnost požadovali žalovaní č. 1 a 4 dne 14. 8. 2019, aby Vrchní soud v Olomouci zrušil své usnesení ze 7. 5. 2019 č. j. 4 Cmo 61/2019-78. Vzhledem k tomu, že příslušným soudem projednání žaloby pro zmatečnost nebyl tento odvolací soud, ale Krajský soud v Brně, rozhodl Vrchní soud v Olomouci ve svém usnesení č. j. Nc 49/2019-13 dne 7. 9. 2019 o příslušnosti zdejšího soudu.

Podle žaloby pro zmatečnost podle ustanovení § 229 odst. 4 o.s.ř. učinil odvolací soud chybný závěr o tom, že odvolací soud potvrdil usnesení soudu prvního stupně ze dne 25. 1. 2019 č. j. 42 Cm 66/2017-59. Podle žaloby byl neúplně zjištěn odvolacím soudem skutkový stav a nebyly provedeny důkazy, které navrhovali oba žalovaní k prokázání skutečnosti, že doručenky ke směnečnému platebnímu rozkazu č. j. 42 Cm 66/2017-44, jak byly vyplněny pro žalované č. 1 a č. 4 neodpovídají skutečnosti.

Při jednání soud sdělil obsah usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. 1. 78, jakož i doručenek na čísle listu 45, které se vztahují k žalovaným č. 1, 2 a 4. V žalobě pro zmatečnost, jakožto

i v předchozím odvolacím řízení žalovaní č. 1 a 4 totiž tvrdili, že směnečný platební rozkaz jim nebyl doručen dne 14. 9. 2017, jak je na doručenkách uvedeno, ale společně se žalovanou č. 2 L. Ch. až dne 15. 9. 2017. Žalovaní č. 1 a č. 4 tak popírali správnost obou doručenek jako veřejných listin. Jako důkazy ke svému tvrzení předložili žalovaní č. 1, 2 a 4 svá čestná prohlášení z 8. 3. 2019 (č. l. 70 až 72). Žalovaní č. 1 a č. 4 takto uváděli, že nemohli převzít směnečný platební rozkaz dle doručenek dne 14. 9. 2017, neboť byli v době od 13. 9. 2017 do 14. 9. 2017 v Karlových Varech v areálu Velký rybník, kde dělali pro podnikatelku paní J. B. degustaci a ochutnávku vín. Žalovaná č. 2 paní L. Ch. pak ve svém čestném prohlášení tvrdila, že si pamatuje, že oba žalovaní č. 1 a č. 4 převzali poštovní zásilky se směnečným platebním rozkazem ve stejný den jako ona, tj. dne 15. 9. 2017. Žaloba pro zmatečnost byla dále doplněna čestným prohlášením podnikatelky J. B. z 8. 3. 2019, která takto potvrzovala, že žalovaní č. 1 a č. 4 prováděli ochutnávku vín v době od 15 hod. do 18 hod. dne 14. 9. 2017 v areálu Velký rybník Karlovy Vary, kde přespali ze dne 13. 9. 2017 do 14. 9. 2017 v chatě Blau v areálu Velký rybník v Karlových Varech (č. l. 117). Při soudním jednání nebyl však zástupce žalovaných schopen předložit žádný písemný doklad a účet o tom, za jakých podmínek žalovaní č. 1 a 4 přenocovali v Karlových Varech a kolik za toto přespání jim bylo účtováno. Mimo to soud ani z veřejných zdrojů nezjistil, že by existovala chata Blau v areálu Velký rybník v Karlových Varech. Důvěryhodnost uvedených čestných prohlášení dále snižuje ten fakt, že všechna tato čestná prohlášení byla vystavena ve stejný den, avšak pokud jde o žalované, tato čestná prohlášení měla být vystavena v Dubňanech, kdeždo čestné prohlášení J. B. v Karlových Varech.

Vzhledem k pochybnostem, které uváděli žalovaní č. 1 a 4 ke správnostem údajů na obou doručenkách, vyžádal si soud stanovisko České pošty, a to doručovatelky K.F., která doručovala předmětné soudní zásilky žalovaným č. 1 a 4, a dále pak kopie z doručných knih. Česká pošta na žádost soudu dne 18. 12. 2019 uvedla, že doručovatelka paní K.F. si již na dodávání výše uvedených zásilek z roku 2017 nepamatuje. Pošta však uvedla, že doručovatelka paní K.F. je svědomitá a při dodávání zásilek postupuje dle platných technologických postupů. Česká pošta soudu dále zaslala dne 18. 12. 2019 vyžádané fotokopie výzev k vyzvednutí zásilky/potvrzení o převzetí zásilky, a to k doporučeným zásilkám číslo RR9887486468U a RR9887486499U. Soud při jednání tyto listiny jako důkaz provedl čtením a zjistil, že tyto výzvy se týkají doporučených zásilek se směnečnými platebními rozkazy, které soud adresoval žalovaným č. 1 a 4 do vlastních rukou. Podle těchto listin nebyli adresáti zastížení, a proto byly zásilky bezpečně uloženy na poště. Adresáti byli současně na těchto výzvách k vyzvednutí zásilky uvědoměni, že si zásilky mohou vyzvednout již dne 14. 9. 2017 v době od 15 do 17 hodin a v dalších dnech až do 25. 9. 2017. Oba tyto dva dokumenty jsou pak podepsány žalovanými č. 1 a 4 s datem 14. 9. 2017 s tím, že totožnost obou žalovaných byla na poště ověřena dle předložených občanských průkazů, jejichž čísla jsou na formulářích uvedena. Soud měl tatko za prokázané i z dalších listin, že žalovaní č. 1 a 4 svými podpisy potvrdili, že zásilky se směnečnými platebními rozkazy převzali dne 14. 9. 2017. Těmito listinami je tak potvrzena správnost údajů na obou doručenkách a žalovaným se nepodařilo prokázat, že tyto veřejné listiny obsahují nesprávné údaje.

S ohledem na vyjádření České pošty o tom, že doručovatelka paní F. si již na doručování uvedených zásilek dnes nepamatuje, nepovažoval soud za důvodné provádět výslech této doručovatelky, jak navrhoval zástupce žalovaných. Jako nadbytečné soud hodnotil rovněž výslechy žalovaných č. 1, 2 a 4 a dále paní J. B. z Karlových Varů. Soud konstatuje shodně s napadeným usnesením Vrchního soudu, že ani výslech těchto osob by nemohl zvrátit pravdivost údajů na veřejných listinách – doručenkách. Soud dále konstatuje, že pokud žalovaná č. 2 ve svém čestném prohlášení uvádí, že žalovaní č. 1 a č. 4 převzali zásilky se směnečným platebním rozkazem ve stejný den jako ona, tj. 15. 9. 2017, je zcela nelogické, aby na doručence určené pro žalovanou č. 2 bylo jasně uváděno datum 15. 9. 2017, zatímco na doručenkách pro žalované č. 1 a 4, kdy k doručování mělo dojít ve stejný den a hodinu, by bylo uvedeno dvakrát, respektive čtyřikrát, jiné datum, než u žalované č. 2. Již z tohoto je zřejmé, že k doručování směnečných platebních rozkazů žalovaným č. 1 a 4 nemohlo

dojít ve stejný den, jako pro žalovanou č. 2.

Žalované č. 2 nebyla totiž zásilka ukládána dne 14. 9. 2017 na poštu, nýbrž jí byla přímo doručována dne 15. 9. 2017 na její adrese XXXX v XXXX.

Žaloba pro zmatečnost dle ustanovení § 229 odst. 4 o.s.ř. představuje formálně procesní institut sloužící k tomu, aby s jeho pomocí byla odstraněna taková rozhodnutí, která byla vydána za procesních podmínek, jimiž byly zásadním způsobem porušeny principy ovládající občanské soudní řízení. Napadené usnesení odvolacího soudu však netrpí vytčenými vadami, neboť bylo věcí žalovaných č. 1 a 4, kteří zpochybňovali správnost údajů na veřejných listinách, aby svá tvrzení náležitým způsobem prokázali. V odvolacím řízení, jakožto i při zmatečnostní žalobě tito žalovaní své důkazní povinnosti nedostáli a nepředložili hodnověrné důkazy, kterými by byla zpochybněna správnost údajů na veřejných listinách – doručenkách. Při projednání zmatečnostní žaloby byly navíc provedeny důkazy, které správnost těchto údajů na doručenkách potvrzovaly. Za této situace musela být žaloba zamítnuta dle ustanovení § 235e odst. 2 o.s.ř.

V řízení o žalobě pro zmatečnost byl úspěšný žalobce ve věci, a proto bylo žalobci přiznáno právo na náhradu nákladů řízení dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobci tak náleží dva paušály po 300 Kč (vyjádření k žalobě pro zmatečnost a účast u soudního jednání), dále pak za cestovné k soudu dne 22. 1. 2020 za použití osobního vozidla registrační značky XXXX při průměrné spotřebě 4,87 l benzínu Natural 95 na trase Zlín – Brno a zpět, což představuje 192 km za cenu benzínu 32 Kč za 1 litr. Jde tak o náhradu za spotřebované pohonné hmoty ve výši 299 Kč a náhradu za opotřebení automobilu ve výši 806 Kč dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. Soud takto přiznal úspěšnému žalobci ve věci částku 1 705 Kč jako důvodné náklady tohoto řízení, které mu v souvislosti se žalobou pro zmatečnost vznikly.

Poučení:

Proti usnesení lze podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne jeho doručení k tomuto soudu.

Pokud povinnost uložená tímto usnesením nebude žalovanými č. 1 a 4 dobrovolně splněna, lze tato rozhodnutí vykonat u Okresního soudu v Hodoníně podle bydliště žalovaných.

Brno 22. ledna 2020

JUDr. Petr Kovanič v. r.
soudce